

скалъ клвкачи да выежтъ: „Който ся надѣва коню си и ножю си съ него да иди по плячкж.“ А онъ самъ ся е управилъ при вышерѣчныя главатары да ся здрависа съ тѣхъ. То е было срѣщю Св. Троицж. Кара-Фензъ и Дели-Кадиръ му рѣкли: „Недѣй ходи утрѣ на плячкж, зашто-то е вашъ голѣмъ празникъ, и може да ти послѣдува нѣщо зло;“ а онъ имъ отговорилъ: „азъ съмь ходилъ толкова години по горы и нищо не ми ся е случило.“ Тако ся е управилъ съ нѣколко войскж на село Урумъ Ёни-кюю, близо до Айтось, да го упяни. Тамо е достигнжлъ рано, догдѣ еще народъ е былъ въ църквж въ день Св. Троици, и кѣту е нападилж, заградилъ народа въ църковъ и упянилъ гы. Послѣ ся е расположилъ по кжщы имъ съ дружинж си, да тършува и обира. Въ кжщж, въ кож е онъ отишалъ, ишло едно свинарче Българче, и носило кжжж еднж ветхж пушкж на рамо си, съ чирешовы скобы стяснжтж. Онъ почнжлъ на прислѣвъ да пыта нѣщо си свинарче и да му иска пушкж; то ся е съпротивило, кѣту му съ поржганиемъ изрѣкло, че не си дава пушкж никому! Индже войводи то было стыдно и погнжлъ да го си свинарче съ коня си, кой е былъ бѣлъ. Свинарче бѣгало и ся въртѣло изъ двора, додѣ му дошло на правъ ударъ, и кѣту запрѣгнжло, ударило е Индже войвода изъ узадѣ въ плѣшкж, и смъртоносное зърно излѣзло отъ лѣвж му мамж (цыцж). Индже войвода е паднжлъ отъ коня си, а дружина ся затѣкли да убижтъ свинарче; онъ обаче имъ извикалъ да го не убивжтъ, нѣ да му го докаржтъ живо. И така като му го докарали казалъ е: „Азъ съмь много майкы расплакалъ, а ты мож-тж майкж! блазе ти!“ Послѣ му е далъ даръ 500 грѣша и повелялъ е дружинѣ да го не убивжтъ. Дружина ся отнесли Индже войводж въ село Гуюмлин и сж га закопали тамъ; а други казвжтъ, че въ мѣнастырь Свят. Троицы, кой е въ Адрианополскый пѣтъ близо до Новай; ти думжтъ, че Индже войвода по обичаю отишалъ въ празниченъ день на игроводъ въ село Урумъ-Ёни-Кюю съ нѣколко дружинж, а единъ Гъркъ като ся заключилъ